

Catalunya té necessitat
de l'aprovació immediata
del seu Estatut

15 cts.

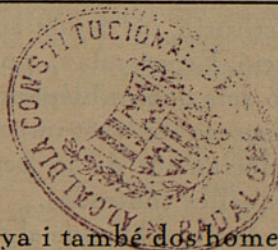
Portantveu
d'Esquerra Catalana Federal
Passeig Pi i Margall, 35

Any II (Segona època)

Badalona 5 de setembre de 1931

Número 22

1714 - 1931

Heu-vos ací dues dates inesborrables de la història de Catalunya i també dos homes, En Rafel de Casanova i En Francesc Macià intimament lligats en aquestes dues dates històriques, epíleg una, de l'esmicolament de les llibertats de Catalunya i preludi l'altra, del redreçament de les mateixes.

L'un sabè morir tot i perdent-les, l'altre morirà si cal, per recuperar-les. L'un lluità contra el primer Borbó, el qual no pogué vèncer, l'altre contra el darrer, vencent-lo.

Han passat dues centúries llargues, perquè les primeres clarianes de llibertat, passessin a través dels esborancs oberts en la nuvolada que planà damunt de Catalunya.

Més, quantes angoixes no s'han passat en aquest llarg període! Totes han anat desgrasant-se a mesura que pujaven el pendís del calendari.

Qui no ha llegit les vexacions, ultratges i crims soferts per aquells defensors de Barcelona, que es rendiren amb la condició de què no hi haurien represàlies? Qui no ha llegit el dret de Nova Planta i la decapitació del general Moragues per posar el seu cap en una gàbia penjat de la muralla de la porta de la Pau? I l'aixecament de la Ciutadella, per aquell rei butxí, per empresonar-hi els catalans? I el fer fermar amb cadenes a les taules les ganivetes de tallar pa?

Fou tot un seguit de greuges que per la seva tenacitat, esmortuïren tots els sentiments del poble català, més quant era creença general que la raça catalana era ja exterminada, inopinadament vingué son redreçament prenyat d'esperances; car no podia ésser que un poble amb trets tant característics i amb un historial rublert de grandesa, durant l'edat mitjana sucumbís sota les petjades de l'oprobri d'una dinastia exòtica. I aquest poble que s'adormí, es desperta novament per incorporar-se a la vida dels altres pobles del món i ho fa amb la modernitat que les necessitats del segle XX exigeixen, i per tant els seus afanys de llibertat es troben impregnats dels desitjos més desinteressats vers el resta dels pobles hispànics, tan assedegats i necessitats de llibertat com nosaltres.

El nostre catalanisme doncs, és humà com ho pugui ésser l'espanyolisme de les altres contrades.

Que l'11 de setembre d'enguany siga el capvespre d'un període ignominiós i l'albada curulla de bons auguris i promences immediates.

ANIS DEL MOND
VICENTE BOSCH
BADALONA (ESPAÑA)